

μόρφωσιν καὶ ἀσκήσιν τῆς ἀγροτικῆς πολιτείας τῆς χώρας μας. Ἐν ὧσιν τῶν προϋποθέσεων τούτων διεμορφώθη καὶ τὸ πενταετές πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπιδιώκεται νὰ ἀξιολογηθῶν ὅλα τὰ οἰαδήποτε περιθώρια τὰ ὁποῖα ἀφίουν αἱ ὀργανικαὶ ἀδυναμίαι τῆς γεωργίας μας.

Βασικὸν χαρακτηριστικὸν τοῦ ἰδίου προγράμματος εἶναι τὸ ὅτι τοῦτο πραγματοποιεῖται κατὰ τὸ μέγιστον αὐτοῦ μέρος διὰ θαυμάτων θυσίων τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Αἱ ἀδυναμίαι τοῦ κλάδου τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας νὰ βαστάσῃ ἔστω καὶ μέτρια θάφῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐὰν ὠφελήθῃ πρωτίτως ἡ ἰδία καὶ ἡ παραδεγμένη καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη ὅπως, χάριν τῆς ἐπιδιώσεως τοῦ ἔθνους, ἐπιδιωχθῇ ἀναστροφή τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν ἐν αὐτῇ, διεμόρφωσαν τὸν κοινωνικὸν χαρακτήρα τῆς γεωργικῆς μας πολιτικῆς καὶ τὴν σαφῇ τάσιν ὧς λαμβάνονται μέτρα ἀνακατανομῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς ὄφελος τῶν πενεστέρων καὶ δὴ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως.

Οὕτω διὰ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὴν οἰκονομικοτεχνικὴν πλευρὰν τοῦ προγράμματος ἐπιδιώκεται ἡ δημιουργία ὀποδοτῆς ἡ ὁποία διὰ τῆς διαδόσεως τῶν ἐντατικῶν καλλιιεργειῶν θὰ διευκολύνῃ τὴν αὐξησιν τῆς ἀπασχολήσεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τὴν αὐξησιν τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν.

Ἡ οἰκονομικοτεχνικὴ πλευρὰ τῶν ἐπιδιώξεων δὲν μᾶς λύει μόνον τὸ πρόβλημα τοῦτο τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς τῆς μεγάλης μάζης τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἀγροτῶν. Παραλλήλως ἀπελευθερώνει τὴν χώραν ἀπὸ τὴν ἐξάρτησιν τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ θωρικά εἶδη διατροφῆς (ὡς λ. χ. τὰ τρόφιμα ζωϊκῆς προελεύσεως, ἡ σάκχαρις ἡ ὄρυζα κλπ) καὶ μειώνει τὰς δυσμενεῖς πιέσεις ἐπὶ τοῦ ἀναιμικοῦ συναλλαγματικοῦ ἰσοζυγίου μας.

Περαιτέρω μὲ τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος ἐπιδιώκεται ἡ μείωσις τοῦ κόστους εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐγχώρια γεωργικὰ προϊόντα νὰ προσφέρωνται εἰς τὴν ἀγορὰν εὐθιγότερα, προσεῖται καὶ εἰς τὰ χαμηλὰ εἰσοδήματα καὶ νὰ διευκολύνεται οὕτω ἀφ' ἑνὸς ἡ διευρύνσις τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως αὐτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὸ καὶ τὸ κυριώτερον, ἡ αὐξησις τῶν ἐξαγωγῶν μας θάβει διεθνῶς συναγωνιστικὸν τιμῶν.

Οὕτω εἶναι δυνατόν νὰ ἐνισχυθῶν καὶ οἱ συναλλαγματικοὶ μας πόροι.

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ 5ΕΤΟΥΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Πλέον συγκεκριμένως οἱ τεθέντες, βάσει τοῦ πενταετοῦς προγράμματος, ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ εἰς τὸν γεωργικὸν τομέα στρίζονται εἰς τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἀγροτικῆς εἰσοδήματος μὲ ρυθμὸν 3,7% ἑτησίως. Οὕτω προβλέπεται ὅτι τὸ ἀκαθάριστον γεωργικὸν εἰσοδήμα ἀπὸ 24,4 δισεκατομμύρια δραχμῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς 35 τὸ 1969.

Τὸ πρῶγμα δὲν εἶναι ἀκατόρθωτον ἀνταρχήσουν ὅλοι οἱ συντελεστοὶ καὶ καταβάλλουν ὅλην τὴν προσπάθειαν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν του ἔστρεψεν ἀπερίστωτον τὴν προσοχὴν του εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς, παρέχον εἰς τοὺς γεωργούς τὰ σύγχρονα μέσα διὰ τῶν ἐπὶ αὐτῶν αὐξάνεται εἰς τὸ μέγιστον δυνατόν βαθμὸν ἡ παραγωγικότης των.

Παραλλήλως, ὀφείλουσιν καὶ οἱ παραγωγαὶ νὰ ἐνιστερνισθῶν μὲ ζῆλον τὰς νέας κατεβύσεις καὶ νὰ στραφῶν πρὸς τὰς νέας δυναμικὰς ὕψλης ἀποδόσεως καλλιιεργείας, ὡς δ' ἄμβραξ, τὰ κτηνοτροφικὰ ψυχανθή, ἡ παραγωγικὴ κτηνοτροφία, αἱ κηπευτικά καλλιιεργεῖαι κλπ., αἱ ὁποῖαι πρέπει τὸ συντομώτερον νὰ ἐπεκταθῶν εἰς βάθος τῶν ἐκτατικῶν καλλιιεργειῶν (σίτου κλπ).

Πρὸς τοῦτοις τὸ Κράτος, ἐπεὶ δὴ πιστεύει ὅτι οὕτω ἐξυπηρετεῖται τὸ συμφέρον καὶ τῶν παραγωγῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, φροντίζει καὶ λαμβάνονται ἐγκαιρῶς τὰ κατάλληλα μέτρα ἐνισχύσεως τῆς προσπάθειας διὰ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιιεργειῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικῆς κτηνοτροφίας.

Θὰ πρέπει ἐν προκειμένῳ ν' ἀναφέρωμεν τὰ ἀποφασισθέντα κατὰ τὴν σύσκεψιν ὅπῃ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ τῆς 19ης Ὀκτωβρίου συμπληρωματικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελέσων ἀπὸ τὴν νέαν καλλιιεργητικὴν περίοδον καὶ τὰ ὁποῖα προβλέπων τὴν καταβολὴν κατὰ τὴν νέαν καλλιιεργητικὴν περίοδον 1960—61, ἐπιδοτήσεων ἐπὶ τῶν καλλιιεργειῶν θάμβρακος καὶ κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν.

Οὕτω τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδοτήσεως θάμβρακος καὶ ψυχανθῶν ὀρίζεται διὰ τὸ 1961 εἰς 180 ἑκατ. δραχ., ἐναντί 150 ἑκατομμύρια τοῦ 1960.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδοτήσεως τῶν κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν ὀρίζεται διὰ τὸ 1961 εἰς 25 ἑκατ. κατὰ στρέμμα καὶ δι' ὅλα τὰ καλλιιεργεῖαι.